

Vogelbeschermingsproblemen in België

Van de veelvuldige problemen waarmee het Nationaal Verbond voor Natuurbescherming geconfronteerd wordt, wil het CCBV (Coördinatie-Comité voor Bescherming van Vogels) trachten de wettelijke status van de vogels, al dan niet wild, zowel op gebied van de ornithologie als van de jacht samen te vatten.

De jacht

Dank zij een vrijmoedige dialoog tussen de beschermers en de jagers, werd de Jachtwet in ons land in de loop van de jaren aanmerkelijk verbeterd. Het is zelfs zo dat ze één van de beste van West-Europa geworden is, vooral voor wat betreft het jagen op doortrekkend waterwild.

Dit jaar werden weer drie soorten toegevoegd aan de lijst beschermde watervogels: Pijlstaart, Slobeend en Bokje.

Het afsluiten van het jachtseizoen op 31 januari 1975 is een gelukkige maatregel (maar we hopen toch dat einde december eens de einddatum zal worden) die een gunstige invloed zal uitoefenen op het toekomend broedseizoen.

Zonder al te zeer in technische bijzonderheden te vervallen, mogen we toch nog zekere verbeteringen verwachten en logischerwijze het verbod van klemmen met metalen kaken en van vergiftigde lokmiddelen, de avondjacht op eenden bij zonsondergang (een methode die werkelijk aan de stroperij grenst!) de kloppjachten op klein wild en de drijfjachten; de verplichting een afschotplan te eerbiedigen voor grofwild (noodzakelijk voor het in standhouden en de selecties van de soort) en de verplichte bekwaamheidsproeven (theorie en praktijk) voor ALLE jachtopzieners en het merendeel van de jagers...

De vogelvangst

Het ministerie van Landbouw heeft einde augustus 1974 besluiten gepubliceerd in verband met de bescherming van de vogels en met het vangen van trekvogels. Het systeem van 'bevoorrading' model Lavens, t.t.z. deze zogezegde 'minivogelvangst' veroorlooft officieel een 'MAXIMUM stroperij' en ontkracht sedert 1973 de reglementering van de heer L. Tindemans.

Waarom?

— Omdat onder het voorwendsel de 'vogelkwekers van wildzangvogels' te helpen, de minister A. Lavens opnieuw toelaat dat dit jaar 100.000 trekvogels gevangen worden. Van dit contingent slachtoffers zullen wederom 50.000 Vinken geofferd worden aan de kiezers-vinkeniers van West-Vlaanderen, die nooit vogelkwekers, maar steeds 'spelers' geweest zijn die grof gokten op de zangwedstrijden van hun vogels...

— Omdat de ringen die moeten toelaten aan te tonen — die dus de controle moeten mogelijk maken — welke vogels reeds gehouden werden en welke nieuw gevangen zijn in oktober-november 1974, nog altijd niet bestaan op deze dag!! Of ze voorradig zullen zijn vóór oktober 1974 (aanvang vogelvangstseizoen) blijft een vraag, daar waar ze toch reeds beloofd werden... voor de vangperiode van 1973....

— Omdat geen enkel vangtoelating, noch certificaat, noch speciaal vergunningsbewijs zal afgeleverd worden aan de 'officiële vangers': het zal immers volstaan een enkele ring op zak te hebben (en GEMIKWELKE met jaartal 1974) om zich aan de 'geliefde sport' te buiten te gaan, dus een officiële stroperij aangemoedigd door een ingewikkelde reglementering die niet aangepast is aan de noden van de werkelijke 'vogelliefhebbers-kwekers'.

— Omdat het contingent te vangen vogels voor 1974 op geen enkele echte nood voor de kwekers gesteund is want niemand, ook maar niemand, kent het aantal vogels dat vorig jaar gevangen werd, noch het aantal vogels dat in gevangenschap in 1973 en 1974 werd gekweekt! En het zijn juist deze getallen die enige basis zouden moeten vormen om te oordelen over de noodzaak van een bevoorrading van buiten uit (externe bevoorrading), dus uit de natuur....

Samengevat

De deur staat opnieuw opengesteld voor alle misbruiken van vroeger en de nieuwe ministeriële besluiten hebben niets meer gemeen met de Vogelbescherming van de KB van 20 juli 1972, genoemd 'de wet-Tindemans'.

Wanneer komt er nu een einde aan deze hypokritische toestand?

Het Nationaal Verbond, met als woordvoerder het CCBV eisen dat de bescherming van de trekvogels in België een tastbaar feit wordt en niet een voorwerp van polemieken en steriele tweedracht . . .

Eén enkele oplossing dringt zich op: namelijk dat alle vraagstukken betreffende het natuurverbond en de behoefte van ons allen in verband met een gezond leefmilieu onder de bevoegdheid zouden komen van een ministerie voor leefmilieu.

Deze zaken moeten dus losgemaakt worden van de 'bekwaamheid' van de Minister van Landbouw die veel te dikwijls het **gebruik van glif, van dynamiet en allerlei soorten klemmen** voorstaat, tegenover verstandige toepassing van een gezond beheer van het natuurlijk Patrimonium dat nu al met grote moeite in ons land overleeft . . .

Roger Arnhem (voorzitter CCBV)